

Una tria molt personal

Si són dels convençuts que un bon llibre pot ser un obsequi adequat, potser el millor, en aquestes festes nadalenques, l'encertaran de ple amb la darrera proposta de Pere Rovira, una antologia de la seva obra poètica editada per Proa amb el títol d'*Avui és sempre*, en un format ideal per figurar sota l'arbre o el tió o vora les sabates preparades per als reixos, però també per dur-lo a la butxaca i treure'l de tant en tant a fi de llegir-ne algunes pàgines: tapa dura d'encara no un pam en diagonal, d'un blanc elegantíssim, travessada per una franja acolorida amb aquelles sensuals pomes de Cézanne.

Només el pròleg ja paga la pena i en justifica l'adquisició, fins i tot per als lectors que disposin ja de tots els volums de l'autor a la seva biblioteca. Al capdavant, com sosté ell mateix en aquest condensat, brillant i sincer text introductor, "els llibres de versos que hem anat escrivint, quan els ajuntem, en configu-

ren un altre que no estava previst, i, junts, es modifiquen entre ells amb relacions noves i sentits inesperats". Igual que passa amb els anys de la vida, continua, que vistos en perspectiva canvien de significat respecte a quan els estàs vivint.

Avui és sempre inclou un centenar i mig de poemes provinents dels set reculls anteriors de l'escriptor de Vila-seca establert fa ja molt temps a Lleida i Alpicat, més quatre d'inèdits. Seleccionar-los no li haurà sigut gens fàcil. Es tracta d'una "tria personal" d'aquells que hores d'ara "m'importen més". Un exercici una mica melancòlic, segons confessa, perquè mentre el fas constates que "no has arribat on volies arribar, sinó on has pogut, i t'has d'accontentar amb els teus límits". Potser no és un mal resultat, acaba reconeixent. I descobrir o redescobrir, en conjunt, des d'una òptica global, ja netament biogràfica, aquests "poemes escollits" d'un dels grans noms propis de la literatura catalana con-

temporània, cada cop més atent a la "part artística de l'escriptura", al respecte formal per rima i estrofa, a la recerca de l'adjectiu adient, no és tampoc cap mal negoci.

L'amor i el pas del temps, sovint entrelaçats, impregnen la temàtica de la majoria de les peces elegides. L'amor perdurable i passional, percebut com a antídote del viure finit, efímer, de vegades absurd, sintetitzat en un vers sens dubte intuïtiu del primerenc *Distàncies*: "en l'abraçada creure'ns immortals".

PERE ROVIRA HA ESCOLLIT UN CENTENAR I MIG DE POEMES A 'AVUI ÉS SEMPRE', UNA TRIA MOLT PERSONAL AMB UN PRÒLEG QUE JA JUSTIFICA L'ADQUISICIÓ DEL LLIBRE

